

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413220577
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4413220577.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej, a členiek senátu JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX L., o vymoženie 259,- eur s príslušenstvom a trovy exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky. k. 11Er/1179/2013-23 zo dňa 02. júna 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., (EX 11613/15), o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 1, § 44 ods. 2, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len "Exekučný poriadok"), § 52 ods. 2,3,4, § 53 ods. 1,2,3,4 písm. r), 5 Občianskeho zákonníka ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu na základe čoho dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je treba zamietnuť.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 18.07.2013, domáhal voči povinnej vykonania exekúcie na vymoženie 259,- eur s príslušenstvom a trov exekúcie, keď poukazoval na rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 09939/11 zo dňa 08.03.2012, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 26.03.2012 a vykonateľnosť dňa 29.03.2012. Rozhodcovským rozsudkom bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 259,- eur, zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 259,- eur od 25.06.2011 do zaplataenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 259,- eur od 08.09.2011 do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania vo výške 136,24 eur, všetko v mesačných splátkach vo výške 70,- eur. Ďalej uviedol, že vydaniu rozhodcovského rozsudku predchádzala Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretá 16.09.2010. Na jej základe oprávnený poskytol povinnej úver vo výške 200,- eur, pričom táto sa zaviazala túto sumu zaplatiť zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 196,- eur, teda celkovo sa zaviazala zaplatiť sumu 396,- eur.

3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že oprávnený a povinná uzavreli v deň podpisu zmluvy t. j. 16.09.2010 aj rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva má formu predtlačenej zmluvy, kde boli len rukou dopísané osobné údaje povinného. Článok II. nazvaný "Predmet zmluvy" obsahuje vymedzenie súdov, pred ktorými sa môžu riešiť prípadné spory, vzniknuté z predmetnej zmluvy nasledovne: "1. Všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 409400053 uzatvorenej dňa 16.09.2010, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca

zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných pravidiel Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). 2. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov právnych vzťahov uvedených v bode 1. tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu."

4. Súd prvej inštancie poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorého závery sa v otázke skúmania platnosti rozhodcovskej doložky považujú za konštantné. Najvyšší súd zaujal stanovisko, podľa ktorého pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej, resp. platnej rozhodcovskej zmluvy. V tejto súvislosti zastal názor, že zmluva o úvere je klasickou predpripravenou, formulárovou zmluvou, kde boli iba rukou doplnené osobné údaje povinnej, spolu so sumou úveru, a príslušnými poplatkami. Uviedol, že rozhodcovská zmluva má klasickú predpripravenú formu, kde boli iba rukou dopísané osobné údaje povinnej. Súd mal teda za to, že nejde o individuálne dojednanú rozhodcovskú zmluvu resp. ustanovenia, aj keď sa nachádza na samostatnom papieri, dáva na výber druh súdu, nakoľko povinná nemohla ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení, mohla ju iba ako celok podpísať, alebo odmietnuť, čo sa v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepovažuje za individuálne dojednané ustanovenia. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 21XECdo/8/2016 zo dňa 22.02.2017. Z uvedeného rozhodnutia vyplynulo, že pod individualnosťou dojednania sa nemyslí iba vyhotovenie a podpísanie rozhodcovskej zmluvy na samostatnom papieri, ale osobitné a individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy medzi oprávneným a povinnou, pri ktorom by mala povinná právo meniť resp. ovplyvniť obsah zmluvy. Keďže rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, súd konštatoval, že predložený exekučný titul je materiálne nevykonateľný, a bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na to, že súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a zákon o rozhodcovskom konaní a na správne zistený skutkový stav nesprávne aplikoval právny predpis. Uviedol, že formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak, ako vyžaduje ustanovenie § 34 zákona o rozhodcovskom konaní, pričom preskúmvaním materiálnej stránky exekučný súd zisťuje len to, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Ďalej zdôraznil, že v rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov, t.j. nemôže ísť o dôvody právneho posúdenia veci. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza podľa oprávneného k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Súd prvej inštancie pri posudzovaní predložených dôkazov v zmysle odvolania nesprávne zistil skutkový stav veci, keď namietol skutočnosť, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva. Oprávnený uviedol, že on s povinným uzatváral rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Súd prvej inštancie tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konanie vadou nesprávne zisteného skutkového stavu. V zmysle čl. 2 ods. 2 tejto

zmluvy mal povinný možnosť obrátiť sa v prípade akýchkoľvek sporných otázok spojených so zmluvou o úvere na všeobecný súd.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 1. júla 2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z.z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

8. Podľa § 9a ods. 1, 2, 3, 4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy vecí vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v prejednávanej veci sa oprávnený svojím návrhom zo dňa 18.07.2013, spísaným pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Záhradnícka 60, domáhal vykonania exekúcie voči povinnej na vymożenie istiny vo výške 259,-eur s prísl. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35922761, sp. zn. SR 09939/11 zo dňa 08.03.2012, ktorým bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 259,- eur, zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 259,- eur od 25.06.2011 do zaplatenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 259,- eur od 08.09.2011 do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania vo výške 136,24 eur, všetko v mesačných splátkach vo výške 70,- eur. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 26.03.2012 a vykonateľnosť dňa 29.03.2012.

12. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané oprávneným v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že Zmluva o úvere č. 409400053 zo dňa 16.09.2010 uzatvorená medzi oprávneným a povinnou je spotrebiteľskou zmluvou, uzatvorenou štandardným formulárovým systémom. V ustanovení § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je stanovené, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Z úverovej zmluvy a z výpisu oprávneného z obchodného registra je zrejmé, že veriteľ, v tomto spore oprávnený, je osoba, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a dlžník, v tomto spore povinný, je osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy vystupovala v pozícii spotrebiteľa.

14. V tejto súvislosti odvolací súd dodal, že v danej veci si rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na rozhodnutie od rozhodcovskej zmluvy zo dňa 16.09.2010 uzavretú medzi oprávneným a povinným. S poukazom dôvody uvedené v uznesení NS SR sp.zn. 3Cdo 122/2011 zo dňa 9. februára 2012 odvolací súd uvádza, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok

rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

15. Odvolací súd poukazuje na článok II. bod. 1 rozhodcovskej zmluvy z ktorého vyplýva, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných poriadkov Stáleho rozhodcovského súdu a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v zmluve o úvere, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

16. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že takto formulovaná rozhodcovská zmluva, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Napriek skutočnosti, že rozhodcovská zmluva bola v danom prípade uzavretá na samostatnej listine a teda na prvý pohľad sa táto môže javiť ako individuálne dojednaná, podľa názoru odvolacieho súdu táto nielenže nebola dojednaná individuálne, ale bola uzavretá v čase zníženej bdelosti spotrebiteľa, motiváciou ktorého bolo v prvom rade uzavrieť úverovú zmluvu, čo mohlo mať za následok, že jeho vôľa uzavrieť súčasne aj rozhodcovskú zmluvu podľa názoru odvolacieho súdu bola podstatne ovplyvnená. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vzhľadom na podstatu úverového plnenia oprávneného (veriteľa - dodávateľa), je viac ako pravdepodobné, že subjektom, ktorý bude uplatňovať svoje nároky pred povolaným orgánom, bude práve oprávnený a povolaným orgánom pre možné efektívnejšie dovolanie sa svojho nároku bude rozhodcovský orgán podľa výberu určeného subjektu. Odvolací súd vyjadril názor, že predmetná rozhodcovská zmluva v čl. II. bod 2 obsahuje neprijateľné dojednanie z dôvodu, že vylučuje právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd potom, čo jedna zo zmluvných strán podá žalobu na Stály rozhodcovský súd. Odvolaciemu súdu bolo aj z jeho rozhodovacej činnosti známe, že práve dodávateľ - oprávnený, je ten, ktorý si uplatňuje nároky z úverových zmlúv podaním žaloby na Stálom rozhodcovskom súde, v dôsledku čoho fakticky odníma právo spotrebiteľovi - povinnej domáhať sa svojich práv zaručených článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na všeobecnom súde. Odvolací súd poukazuje aj na to, že z rozhodcovskej zmluvy vôbec jasne nevyplýva, v akom rozsahu a akou osobou bol spotrebiteľ (povinný) poučený adekvátne o následkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy. Ďalej odvolací súd dodáva, že z celkového formátu rozhodcovskej zmluvy (vo forme tlačiva) vyplýva, že ide o rovnaký typ zmluvy, aký veriteľ používal pri poskytovaní úverov fyzickým osobám. Uvedená rozhodcovská zmluva bola oprávneným vopred pripravená pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Veriteľ mal povinnosť predložiť povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že sa mu poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a tiež mu poskytnúť aj jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo tá - ktorá voľba znamená. Oprávnený takýto postup v konaní nepreukázal, a tak odvolací súd konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá - ak mala byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie - mala byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán s dostatočnými informáciami poskytnutými povinnému. Odvolací súd duplicitne zdôrazňuje, že o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku nejde, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Aj podľa názoru odvolacieho súdu dojednanie takejto zmluvy v spotrebiteľskom právnom vzťahu je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

17. Súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. To znamená, že súdny exekútor žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie na podklade

exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom, ktorý pri neplatnej rozhodcovskej zmluve nemal právomoc konať a rozhodovať spor účastníkov a ktorého rozhodnutie je tak nulitným aktom. Vzhľadom na to, súd prvej inštancie správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a z toho dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).